

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXXVIII Co[m]plures utiq[ue] scriptores, tu[m] graecos, tu[m] latinos
rece[n]suimus, nu[n]c solu[m] pontifices memorabimus, qui Petro
successerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensiōe cōtra Luth. XLII

Simile quiddā & Irenaeus, qui Policarpū Iohannis apostoli discipulum audiuit, de Sotheris Aniceti successoris tempore scribit, Aniceto (inquit) successit Soher, qui nunc duodecimo loco ab aplis episcopatus sorte obtinet, & easdē quas apostoli tradiderunt prædicatiōes diuinæ fidei, integras illibatasq; custodit. At quorsum ista? Nimirum ut intelligamus, il lud syncærum incorruptumq; fuisse dogma, quod ab eius temporis scriptoribus unanimiter fuisset traditum. Quum igitur orthodoxi cuncti, qui temporibus ipsis, quicquā scripserant palam testeñ, presbyteros uere fuisse sacerdotes, ministeriū q; peculiare super gregem habuisse, quis dubitabit quin istud solidum & ueracissimum dogma sit. Sed age iam istud ostendamus.

Cōplures utiq; scriptores, tū græcos, tū latinos recēsimus, nūc solū pontifices memorabimus, qui Petro successerunt. De Clemēte supra diximus. Successit aut̄ huic Anacle^{tus}, in cui⁹ decretis ita tradit⁹. Porro et Hierosolymitaꝝ prim⁹ archiep̄s Hie archiep̄s B. Iacobus, qui iustus dicebat, & secundū carnem, roſoly. domini nuncupatus est frater, a Petro, Iacobo, & Ioanne a postolis est ordinatus, successoribus uidelicet dantibus formā eorū, ut minus q; a tribus epiſ, reliquis omnibus assensum præ Episcoporum bentibus, nullatenus epūs ordinet̄, & cōmuni uoto ordinatio ordinatio. celebret. Reliqui uero sacerdotes a proprio ordinent̄ epiſ, ita, ut ciues & aliꝫ sacerdotes assensum p̄beant & ieunātes ordinationē celebrēt. Similiter & diaconi ordinent̄. Ceteroꝫ aut̄ graduū distributio, triū ueraciū testium, epiſ scilicet probatiōe sufficere potest. Et rursum in eisdē. Sacerdotū fratres ordo bipartitus est. Et sicut dominus illū cōstituit, a nullo debet perturbari. Scitis aut̄ a domino apostolos esse electos, & cōstitutos, & postea per diuersas prouincias ad prædicādū dispersos. Cū uero messis cōcepisset crescere, uidēs paucos esse operarios ad eorū adiumentū septuaginta eligi præcepit discipulos. Epiſ uero duodecim apostoloꝫ. Presbyteri q; septuaginta discipuloḡ locum tenent. Hæc Anacletus.

Post hūc successit Euaristus, in cuius decretis ita egitur.
Vnū nos fratres sentire oportet, & agere, ut sicut legimus, in

Presbyteri ha
buerū minis
teriū singlare

CONGRESSVS TERTIVS.

nobis unū cor & una anima esse probet. Scimus nāq; sicut & a patribus accepimus Christū esse caput, cuius & mēbra sumus, & ideo unū patrē habem⁹ dñm in cōelis. Sacerdotes uero vice Christi legatione funguntur in ecclesia.

Post hunc Alexander electus fuit, qui similiter in suis decretis, postq; ueterat sacerdotes a clericis iniuste accusari, tandem subdit, peius malum fore non æstimo, q̄ christianos suis inuidere sacerdotibus.

Sixtus instip⁹ Alexandri successor in suis decretis ita scribit, Cognoscat uestra sapientia fratres charissimi, quia in hac sancta apostolica sede, a nobis, & reliquis episcopis, cæterisq; dñi sacerdotibus statutū est, ut sacra uasa nō ab alijs, q̄ a sacratis dominis dicatis contrectentur hominibus.

Thelesphorus itidē successor Sixti de sacerdotibus & epis loquens in decretis suis ait. Ipsi aut qui proprio ore corp⁹ dñi conficiunt, ab omnibus sunt obediendi, & timēdi & nō dilacerandi aut detrahendi, quia a quibus se dñi populus benedici, saluari, & instrui cupit, nullatenus eos debet arguere, nec uulgas in eoꝝ accusationē suscipi. Populus em⁹ ab eis docendus est & corripiendus, nō ipsi ab eo, quia nō est discipulus super magistrū. Nullo ergo modo dñi pontifices & reliqui sacerdotes, quibus dñi cōmissa est plāebs, rite populum possunt corrigeri, si deceptionis se cognouerint laqueo infestari. Vno de iustū est omnes in uniuerso orbe doctores legis, ea quæ legis sunt sapere, & nō sacerdotes dñi labijs suis, aut quibuslibet machinationib⁹ maculare. Dum em⁹ ipsos disponūt, aut cipiunt maculare, potius seipsoſ maculant & uulnerant. Dei ergo ordinationē accusat qua constituunt, qui sacerdotes accusat uel damnari cupit.

Eginus uero qui Thelesphoro successit, nullā de sacerdotibus sub hoc nomine mentionē facit in decretis, quæ cōmuni ter canonibus apostolorum annexuntur.

Sed neq; Pius qui successit illi quanq; Ibo Carnotensis epūs, vir mire diligens, in quinta parte collectionū suaꝝ sic recenset Piū ipsum tradidisse. Sicut qui ecclesiā dei uastat eiusq; prēdia & donaria expoliat & inuadit sit sacrilegus, sic & ille qui eius.

De sacra sacerdotij defensiōe cōtra Luth. XLIII

sacerdotes insequit̄, sacrilegij reus existit, & sacrilegus iudicat̄
Sed quid multis opus est.

Hos omnes constat ante Sotherē & Anicetū urbis Ro,
manæ fuisse epōs, & hæc de sacerdotibus quæ iā recensuim⁹
aperte tradidisse. Quare quū Egesippi patiter & Irenæi testis
monijs, ut ostendimus, patet ecclesiā ad Sotheris & Aniceti
tempora permansiſſe virginē incorruptā & inuiolatā, non q̄
unq̄ uiolari possit, sed q̄ nondū quisq̄ in eā irrepserit hæresis
archa, qui publice conatus fuisset eā contaminare, manifestū
est identidē & ministerium ipsum, quod sacerdotū proprium
est, non tū fuisse plæbi cōmune. Id quod iustissima ratione di-
uinitus ordinatū est. Plæbs eī formā gregis tenet, cui regen-
do, sacerdotes uelut pastores præficiuntur. Propter quod & Iohan. 21.
Christus Petro iam tertio dixit. Pasce oves meas. Et profecto
quēadmodū, oves ubi pastores abfuerint, pluribus malis affici-
untur. Quædā eīm aberrant & dispergunt a reliquo grege, q̄
dam in morbos incident, quibus nīsi medela protinus adhibe-
atur, euadunt incurabiles. Aliæ a lupis atq̄ cæteris id genus
cruelibus færis deuorant. Nonnullæ q̄ nō statis ad aquas &
pascua dūcan̄ remporibus, siti fameq̄ sæpius intermoriūtut.
Sic nimirū & populus (nīsi maxima solicitudine pastores eius
gīlent) quidā in morbos animi dilabunt̄, & in omne scelus tu-
unt, quidam per hæreticos & scismaticos deperiunt̄ & lanian-
tur misere. Multi fame sitiq̄ pereunt ob diuini uerbi penuriā.
Innumeri deniq̄ per inuia discurrent, & a recto tramite lon-
gius diuagant̄, ut quēadmodū in proverbijs Solomon ait. V, Prover. II.
bi nō est gubernator, dissipabit̄ populus. Ista, nīsi cotidie fieri
nostris oculis conspicaremur, auderet forte quisq̄ impudēti⁹ Sacerdotū ne
or ea penitus inficiari. At cōpertissimū habemus, ubi sacerdo gligentia plu-
tes gregē sibi cōmissum pascunt uerbo, pariter & exēplo, po- rimū obest.
pulus a multis erroribus cohibet̄. Et contra, quū sacerdotes of-
ficia sua negligenter agunt, populū in malorū omniū bara-
trū, precep̄ corruit. Ea propter hauddubie Christus, quū pu Matt. x.
sillū admodū haberet gregē, duodecim ap̄los instituit, quibus
& septuaginta discipulos adiecit utriscq̄ mandans, ut doceret̄ Iohan. 21.
plæbē, Petro tamen (quē suo gregi primariū reliquit pastorē)